

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1473-ҳадис

1473 – وَعَنْهُ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ مُرِّنِي بِكَلِمَاتٍ أَقْوَمُنَّ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أُمْسَيْتُ، قَالَ: قُلْ: «اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ؛ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه»، قَالَ: «قُلْهَا إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أُمْسَيْتَ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ». رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ [د 5067، ت 3392].

1473. Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Абу Бакр Сиддиқ: «Эй Аллоҳнинг Расули! Менга эрталаб ва кечқурун айтиладиган сўзларни ўргатинг», деди. У зот шундай дедилар: «Аллоҳумма, Ғафирис-самааваати вал-арз, Ғаалимал-ғойби ваш-шаҳаада, Робба кулли шай’ин ва малийках, ашҳаду аллаа илааха иллаа анта! Аъузу бика мин шарри нафсий ва шарриш-шайтони ва ширкиҳи»* дегин. Буни эрталаб, кечқурун ва тўшагингга ётганингда айтгин».

* Маъноси: «Аллоҳим, эй осмонлару ерни яратувчи, ғайбу ошкорни билгувчи Зот, ҳамма нарсанинг Робби ва подшоҳи! Гувоҳлик бераманки, Ўзингдан ўзга илоҳ йўқ! Нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг шарридан ва унга шерик бўлиб қолишдан Ўзинг паноҳ бергин».

Абу Довуд ва Термизий ривояти. Термизий ҳасан, саҳиҳ ҳадис, дедилар.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI